

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **M. D.**
zastoupený Mgr. Veronikou Křestánovou, advokátkou se sídlem
Škroupova 975/4, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2024, č. j. KUKHK-10528/DS/2024-3
DV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 1. 2024, č. j. MMHK/068913/2024/OP/Hej, jímž byl uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále také „zákon o silničním provozu“).

2. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 19. 7. 2022 ve 13:07 hodin, na silnici č. I/31 v km 0,526, v ulici Pilnáčkova v Hradci Králové, ve směru jízdy do ulice Resslova, řídil v levém jízdním pruhu motorové vozidlo zn. BMW 530 xD, registrační značky xx, kdy se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a své chování nepřizpůsobil zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikaci, situaci v provozu na pozemních komunikacích a svým schopnostem, neboť vjel do křižovatky s ulicí Akademika Bedrny, ačkoliv mu nedovolovala situace (vozidla stojící v křižovatce) pokračovat v jízdě v křižovatce, takže by byl nucen zastavit vozidlo v křižovatce. V prostoru křižovatky pak došlo ke střetu zadní části levého boku jeho vozidla s pravým předním rohem motorového vozidla zn. Volkswagen Golf Variant, registrační značky xx, jehož řidička O. R., jedoucí ve směru od ulice Šimkova, v křižovatce zastavila z důvodů dání přednosti v jízdě protijedoucím vozidlům, kdy se poté rozjela a došlo ke střetu. Obě vozidla vjela do křižovatky na zelený světelný signál. Žalobce tak svým jednáním porušil § 4 písm. a) a § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 6 000 Kč.

II. Žaloba

3. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Podle žalobce správní orgán prvního stupně nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V rámci odvolacího řízení toto pochybení nebylo napraveno. Žalobci v řízení nebyla prokázána vina beze všech pochybností, neměl být tedy uznán vinným a řízení mělo být zastaveno. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný nerespektovaly zásadu „v pochybnostech ve prospěch“.
4. Pokud je žalobci kladeno za vinu, že „vjel do křižovatky s ulicí Akademika Bedrny, ačkoliv mu nedovolovala situace (vozidlo stojící v křižovatce) pokračovat v jízdě v křižovatce, takže by byl nucen zastavit vozidlo v křižovatce“, pak takto popsany skutkový děj nebyl prokázán a neodpovídá tomu, co se před dopravní nehodou událo. Nebylo prokázáno, že v době, kdy žalobce vjížděl do křižovatky na zelený signál, měl ve svém jízdním pruhu překážku, pro kterou by musel v křižovatce zastavit vozidlo. Naopak žalobce od počátku uváděl, že mu po rozsvícení světelného signálu volno (zelený) na semaforu nic nebránilo bezpečně projet křižovatkou, ve svém jízdním pruhu překážku neměl. Žalobce pak nenarazil do vozidla VW Golf, ale toto vozidlo narazilo do něj. S touto námitkou se správní orgán prvního stupně ani žalovaný nevypořádali. V řízení nebylo prokázáno, kde konkrétně se nacházelo vozidlo VW Golf v době, kdy žalobce vjížděl do křižovatky, přesto správní orgány uzavřely, že vozidlo VW Golf tvořilo překážku a žalobce vjíždět do křižovatky neměl. I přes zpracovaný znalecký posudek má žalobce za to, že vzniklou dopravní situaci nezavinil, a to již jen s ohledem na skutečnost, že byl téměř na konci křižovatky v době střetu a řidička vozidla VW vjela do jeho jízdního pruhu a narazila do zadní levé části jeho vozidla BMW. Žalobce tvrdil, že řidička VW bez zřejmého důvodu nedokončila odbočovací manévr včas, prodlela v křižovatce déle, než bylo nutné, cca 9–10 sekund. Žalobce zpochybnil přesnost znaleckého posudku a vznesl výhrady k jeho závěrům. Z podkladů ve správním spise není možné určit přesný pohyb vozidel danou křižovatkou. Proto, pokud soudní znalec vyšel z těchto podkladů (správní orgán je nijak více nedoplňoval), jeho výpočty, simulace mohou být nepřesné. Soudní znalec ve svém znaleckém posudku nevychází z faktů, ale z domněnek, např. hovoří o „prudké akceleraci“, videozáznam ale údajnou prudkou akceleraci vozidla BMW nezachycuje a žalobce ji

popřel. Údaje o rychlosti vozidel jsou jen hrubým odhadem. Správní orgány pak tyto závěry bez dalšího přejaly. Soudní znalec dále označil za rozhodující okolnost pro určení příčiny vzniku nehody „fakt, že ve chvíli, kdy řidička vozidla VW Golf a stejně tak i řidiči za ní jedoucích 2 neznámých vozidel, vjížděli po rozsvícení zeleného signálního světla do křižovatky, tak před nimi nebyla žádná překážka či jiné vozidlo, které by jim znemožňovalo bezpečný průjezd křižovatkou na zelený signál.“ V rozporu s tím soudní znalec uváděl, že řidička vozidla VW neměla dostatečný výhled doprava, bránila ji ve výhledu jiná vozidla, přesto se rozjela. I tato skutečnost mohla mít vliv na vznik dané nehody, což však soudní znalec ve znaleckém posudku dále nezohlednil. Úkolem soudního znalce také není hodnotit, zda některý z účastníků dopravní nehody jednal v souladu se zákonem, což znalec opakovaně činil. Žalobce také znaleckému posudku vytýkal, že není počítáno s různými variantami nehodového děje podle odlišného pohledu účastníků nehody. Žalobce dále polemizoval s výpovědí řidičky vozidla VW Golf a vysvětlil, proč jí tvrzený průběh nehodového děje neodpovídá skutečnosti.

5. Žalobce se dovolával provedení dalších důkazů. Upozornil, že při dopravní nehodě byly ve vozidle řidičky VW Golf další osoby, tyto však nebyly na místě ztotožněny a vyslechnuty. Požadoval doplnění dokazování kamerovými záznamy z okolí dopravní nehody.
6. Žalobce poukázal dále na závěr soudního znalce, že na dané křižovatce není tzv. vyklizovací šipka, která by umožnila řidičce vozidla VW opustit kolizní prostor křižovatky. Žalobce si položil otázku, zda není obětí nesprávného nastavení signalizace na dané křižovatce, což by mohlo mít vliv na jeho odpovědnost.
7. Žalobce dále namítal, že správní orgán při výslechu obviněného dával najevo, koho za viníka považuje, k žalobci přistupoval rázně, mluvil rychle a snažil se ho videozáznamem přesvědčit o jeho vině, kdežto ve vztahu k řidičce vozidla VW Golf se choval mírněji. Výslech obou účastníků dopravní nehody byl správním orgánem veden tak, aby bylo žalobci prokázáno porušení § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu; otázky pokládané řidičce vozidla VW Golf byly často návodné.
8. Žalobci není zřejmé, z čeho konkrétně správní orgán dospěl k závěru, že obviněný pokračoval v jízdě křižovatkou, ačkoliv mu to situace v křižovatce nedovolovala. Pokud správní orgán odkazuje na videozáznam, pak tento není příliš čitelný a samotný střet na něm není vidět. Porušení § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu na danou situaci vůbec nedopadá, protože překážka, pro kterou by musel zastavit, neexistovala.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě se plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Doplnil, že ze spisové dokumentace vyplynulo, že vozidlo BMW řízené žalobcem se přibližovalo ke křižovatce takovým způsobem, kdy bylo po celou dobu v pohybu, před křižovatkou nezastavilo a na znamení „volno“ začalo akcelarovat. Řidička vozidla VW neměla žádný časový prostor pro jinou reakci, než bylo rozjetí. Pokud se v daný okamžik podívala doleva, viděla stojící vozidla vedle příjíždějícího vozidla BMW a správně předpokládala, že tato vozidla před vjetím do křižovatky jí umožní odbočení doleva. Řidička vozidla VW nemohla dopravní nehodě nijak zabránit, neboť neměla dostatečnou reakční dobu na příjíždějící vozidlo BMW a musela se rozjet, jinak by znemožnila ostatním vozidlům stojícím za ní opustit prostor křižovatky. Podstatné je, že

v okamžiku, kdy se řidička vozidla VW rozhodla rozjet, vozidlo BMW začalo akcelarovat, navíc bylo v zákrytu za míjejícím se vozidlem. Žalobce měl v dané situaci více povinností, mohl dopravní nehodě zabránit, pokud by nevjížděl do křižovatky prudkou akcelerací bezprostředně po rozsvícení zeleného signálního světla „volno“ a pokud by reagoval na situaci před sebou, tedy umožnil vozidlům stojícím v křižovatce dokončit odbočování vlevo. Žalovaný v tomto směru odkázal na posudek soudního znalce Ing. Jírovce, jehož předmětem byla analýza nehodového děje.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah přezkumu vymezil žalobce v žalobních bodech (§ 75 s. ř. s.).
11. Žaloba není důvodná.
12. Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu opakovat argumentaci již jednou vyjádřenou v předchozích fázích řízení, případně hledat pro tutéž argumentaci nové formy; proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).
13. Současně nutno podotknout, že Nejvyšší správní soud i Ústavní soud již dříve aprobovaly možnost, že krajský soud či žalovaný správní orgán nemusí reagovat na každou jednotlivou dílčí námitku či tvrzení, postaví-li vedle těchto námitek vlastní ucelenou argumentaci, kterou logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08).
14. Krajský soud se ponejprv zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, proti níž žalobce opakovaně – byť implicitně – brojil. Žalobce totiž na několika místech tvrdil, že se žalovaný nevypořádal s jeho procesní (odvolací) argumentací. Pokud by tato námitka byla důvodná, směřovala by bez dalšího ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Nelze se totiž zabývat hmotněprávní otázkou věci za situace, kdy napadené rozhodnutí neobstojí po stránce formální. Obecně přitom platí, že s institutem nepřezkoumatelnosti je potřeba zacházet obezřetně a zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhradit případům, kde vady v odůvodnění rozhodnutí reálně brání soudu v tom, aby rozhodnutí správního orgánu přezkoumal. To však není případ posuzované věci. Žalovaný rozhodl srozumitelným výrokem a své závěry přezkoumatelně zachytil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, srozumitelně a v míře odpovídající okolnostem řešené věci. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrný rámec odvolacího přezkumu. Je zřejmé, že žalovaný i správní orgán prvního stupně se věcí pečlivě zabývaly, o čemž svědčí kromě jiného i rozsah důkazního řízení. Za nepřezkoumatelnost přitom není možné považovat to, že správní orgány případně nereagovaly na některé jednotlivé dílčí námítka (srov. výše). Námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.

15. Po provedeném přezkumu krajský soud – vycházejí z obsahu předložených správních spisů, jimiž se dokazování v soudním řízení správním neprovádí – konstatuje, že správní orgány rozhodly v souladu se zákonem a věcně správně.
16. Podle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.
17. Podle § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že řidič nesmí vjet do křižovatky, nedovoluje-li mu situace pokračovat v jízdě v křižovatce a za křižovatkou, takže by byl nucen zastavit vozidlo v křižovatce. To neplatí, pokud řidič zastavuje vozidlo v křižovatce za účelem plnění povinností podle § 5 odst. 1 písm. h) nebo při odbočení vlevo podle § 21 odst. 5.
18. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu platí, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
19. Rozhodujícím důkazem ve správním řízení byl soudně-znalecký posudek Ing. Josefa Jírovce, znalce v oboru doprava silniční a městská, ceny a odhady motorových vozidel, posuzování dopravních nehod, posuzování technického stavu vozidel, autoopravárenství, č. pol. 3652-14/23. Stěžejním podkladem pro vypracování tohoto znaleckého posudku byl kamerový záznam provozovatele benzinové čerpací stanice OMV na křižovatce ulic Pilnáčkova a Akademika Bedrny. Krajský soud po shlednutí a analýze tohoto kamerového záznamu konstatuje, že již jen z něho je patrné, že se žalobce dopustil vytykaného jednání a porušil ustanovení zákona o silničním provozu.
20. Oba účastníci dopravní nehody, jak žalobce, který řídil vozidlo BMW, tak paní O. R., která řídila vozidlo VW Golf, vjeli do křižovatky na zelený světelný signál „volno“. Tato skutečnost nebyla mezi stranami sporná a potud oba účastníci nehody jednali po právu. Ani zelený světelný signál „volno“ však neopravňuje řidiče vjet do křižovatky, pokud by tím porušil povinnost stanovenou mu ustanovením § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu. Pokud tedy řidiči v jeho směru svítí zelený světelný signál „volno“, ale zároveň mu situace nedovoluje pokračovat v jízdě v křižovatce a za křižovatkou, takže by byl nucen zastavit vozidlo v křižovatce, nesmí do křižovatky vjet. Žalobce tak přesto učinil.
21. Krajskému soudu, znalému místních poměrů, bylo možno tento závěr učinit již na základě prostého shlednutí kamerového záznamu, aniž by se jednalo o otázku, k níž by bylo třeba odborných znalostí (§ 127 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Je pravdou, že samotný okamžik střetu je na záznamu zachycen jen částečně, když výhled v okraji zorného pole zakrývá stojan benzinové čerpací stanice OMV. Lze z něho však vcelku dobře seznat podstatné okolnosti, které samotnému střetu předcházely. Pohyb vozidla BMW je ze záznamu patrný i přesto, že částečně výhled na něj zakrývají jiná projíždějící vozidla. Z videozáznamu je totiž patrné, že přibližně v čase 13:06:48 (časové údaje vycházejí z časové značky na kamerovém záznamu) se rozsvítil zelený světelný signál „volno“ pro vozidlo VW Golf, které v čase 13:06:52 vjíždí do křižovatky a následně dává přednost

protijedoucímu bílému vozidlu KIA, které přijíždí do křižovatky v čase 13:06:53 ve směru od místní části Věkoše (od letiště) a pokračuje rovně ulicí Akademika Bedrny ve směru do centra města. V čase 13:06:54 do křižovatky vjíždí ulicí Akademika Bedrny ve směru od Věkoš bílé vozidlo typu karoserie „crossover“ (patrně Hyundai ix20), které odbočuje vlevo do ulice Pilnáčkova. Toto vozidlo rovněž dává přednost protijedoucím vozidlům, jedoucím ulicí Akademika Bedrny ve směru na Věkoš. V čase 13:07:03 se na záznamu objevuje vozidlo BMW, které přijíždí ulicí Pilnáčkova ve směru od supermarketu Kaufland a před křižovatkou zpomaluje. V čase 13:07:04 se po zastavení v křižovatce rozjíždí bílé vozidlo Hyundai přijíždějící od Věkoš. Toto vozidlo kříží budoucí dráhu vozidla BMW, stejně jako za ním jedoucí tmavé malé vozidlo typu karoserie „hatchback“ (patrně Opel Corsa) a třetí v pořadí jedoucí tmavé vozidlo typu karoserie „MPV“ (patrně Ford Galaxy nebo VW Sharan). Vozidlo BMW mezitím zpomaluje před hranicí křižovatky až téměř do zastavení (zde výhled na vozidlo BMW zakrývají projíždějící vozidla VW Tiguan tmavé barvy a dodávka Mercedes-Benz stříbrné barvy s reklamním polepem), v čase 13:07:08 se znovu rozjíždí (nelze hovořit o prudké, ale spíše pozvolné akceleraci). V čase 13:07:09 je výhled na vozidlo částečně zakrytý dodávkou Mercedes-Benz, přední část vozidla BMW je však viditelná a v čase 13:07:10 je viditelná zadní část vozidla BMW. Ze záznamu je zřetelně vidět, že vozidlo BMW vjíždí do křižovatky ve chvíli, kdy se v ní ještě nachází tmavé vozidlo typu karoserie „MPV“ přijíždějící od Věkoš, které dokončuje odbočovací manévr vlevo. Vozidlo BMW a vozidlo „MPV“ se v křižovatce těsně míjejí v čase 13:07:11. V čase 13:07:13 dojde ke střetu vozidla BMW a vozidla VW Golf. Průběh nehody ilustrují níže uvedené snímky z kamerového záznamu.

22. Zelený světelný signál „volno“ pro vozidlo VW Golf:

23. Vozidlo VW Golf vjíždí do křižovatky:

24. Vozidlo VW Golf dává přednost protijedoucímu vozidlu KIA:

25. Do křižovatky vjíždí od Věkoš vozidlo Hyundai:

26. Ke křižovatce přijíždí žalobce ve vozidle BMW:

27. Vozidlo Opel vjíždějící do křižovatky od Věkoš:

28. Žalobcovo vozidlo BMW zpomaluje k hranici křižovatky, do křižovatky vjíždí od Věkoš vozidlo „MPV“:

29. Vozidlo „MPV“ pokračuje v jízdě křižovatkou, odbočuje vlevo, vozidlo Hyundai dokončuje odbočovací manévř a opouští křižovátku, vozidlo Opel je v zákrytu za stojanem čerpací stanice, vozidlo žalobce je v zákrytu za dodávkou Mercedes-Benz, viditelná je jeho přední část:

30. Vozidlo „MPV“ kříží jízdní dráhu vozidla žalobce, které je v zákrytu za dodávkou Mercedes-Benz:

31. Vozidlo Opel dokončuje odbočovací manévř a opouští křižovátku, následuje jej ještě vozidlo „MPV“ (zde v zákrytu za stojanem čerpací stanice), vozidlo žalobce již vjelo do křižovatky, jeho zadní část je viditelná za dodávkou Mercedes-Benz:

32. Vozidlo „MPV“ přejelo dráhu vozidla žalobce a vyjíždí z křižovatky, vozidlo žalobce je v zákrytu za stojanem čerpací stanice:

33. Situace bezprostředně po okamžiku střetu vozidel BMW a VW Golf:

34. Z právě uvedených skutkových zjištění soudu je zřejmé, že žalobce porušil povinnost stanovenou ustanoveními § 4 písm. a) a § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť vjel do křižovatky sice na zelený světelný signál „volno“, avšak v situaci, kdy se v křižovatce ještě nacházelo vozidlo „MPV“, které vjelo do křižovatky z ulice Akademika Bedrny ze směru od Věkoš a odbočovalo ze svého pohledu vlevo do ulice Pilnáčkova. Toto vozidlo přitom bezprostředně křížilo jízdní dráhu vozidla BMW a žalobce toto vozidlo musel vidět. Pokud toto vozidlo „MPV“ křížilo jízdní dráhu žalobce, tento si současně nemohl být zcela jistý situací za tímto vozidlem a nemohl důvodně předpokládat, že bude moci pokračovat v jízdě v křižovatce a za křižovatkou. Zároveň toto projíždějící vozidlo žalobci zjevně zakrylo výhled na vozidlo VW Golf a za ním stojící další vozidla, která zamýšlela dokončit odbočovací manévry: žalobce ve správním řízení vypověděl, že si těchto vozidel při vjíždění do křižovatky vůbec nevšiml a „prostě je neviděl“ – tato skutečnost jde žalobci k tíži. Tato vozidla přitom vjela do křižovatky rovněž na zelený světelný signál „volno“, dávala přednost protijedoucím vozidlům, a ustanovení § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu tedy neporušila (do křižovatky směla vjet i přes to, že v ní byla nucena zastavit). Současně tato vozidla byla oprávněna dokončit svůj odbočovací manévry, neboť do křižovatky vjela dříve než žalobce. Žalobce tedy nebyl oprávněn vjíždět do křižovatky, neboť přítomnost dalších vozidel v křižovatce, jimž byl současně povinen umožnit dokončit odbočovací manévry, mu nedovolovala pokračovat v jízdě v křižovatce (popř. za křižovatkou) a byl by nucen zastavit vozidlo v křižovatce (za vozidlem VW Golf dokončovala odbočovací manévry ještě další 2 vozidla). Ke stejnému závěru o pohybu vozidel dospěl i soudní znalec (srov. č. l. 206 - 208 správního spisu).
35. Právě uvedená argumentace sama o sobě konkuruje žalobcem uplatněným námitkám, přesto se jeví jako vhodné vyjádřit se k některým z nich jednotlivě.
36. Neobstojí žalobcova argumentace, že to bylo vozidlo VW Golf, které narazilo do vozidla žalobce, a nikoli naopak. Toto tvrzení je sice pravdivé, skutečností však zůstává, že vozidlo žalobce nemělo v okamžiku střetu v křižovatce vůbec být. Vozidlo VW Golf řízené paní O. R. bylo oprávněno dokončit odbočovací manévry vlevo, stejně jako vozidla jedoucí za ním, a žalobce byl povinen dokončení tohoto odbočovacího manévru umožnit. Pokud by paní O. R. vyjela z křižovatky o 9 – 10 vteřin dříve (jak na to poukazoval žalobce), sice by patrně nedošlo ke střetu, nelze však přehlédnout, že řidička VW Golf měla zvlášť uloženou povinnost dbát zvýšené opatrnosti (§ 21 odst. 1 zákona o silničním provozu), a nelze jí tedy vytýkat, že s dokončením odbočovacího manévru vyčkávala, až odbočí vlevo vozidla jedoucí proti ní od Věkoš.
37. Krajský soud odmítá také formální i věcné námitky k důkazu soudně-znaleckým posudkem. Jak již bylo řečeno, krajský soud považuje tento důkaz ve správním řízení za v podstatě zbytný, neboť závěr o vině žalobce bylo možno učinit již jen na základě pečlivého shlednutí a rozboru záznamu z kamery čerpací stanice OMV. Lze přisvědčit žalobci snad jedině v tom, že ze záznamu není patrná žádná „prudká akcelerace“ žalobcova vozidla při vjíždění do křižovatky, lze zaznamenat akceleraci spíše pozvolnou, to však na posouzení žalobcovy viny nemá žádný vliv.

38. Ani další žalobcovy výhrady k dokazování nebyly s to zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Případnému výsledku svědků – osob přepravovaných řidičkou vozidla VW Golf – bránil objektivní důvod spočívající v tom, že tyto osoby nebyly na místě nehody ztotožněny a jejich totožnost neznala ani řidička vozidla VW Golf, kdy podle jejích slov šlo o náhodně přepravované osoby. Za této situace není pochybením správních orgánů, že tyto osoby nevyslechly, jakkoli by jejich výslech hypoteticky mohl k objasnění celé situace přispět. Patrně by se však nejednalo o důkaz, který by mohl důkazní situaci nějak výrazně vychýlit ve prospěch žalobce, jehož vina je dostatečně prokázána kamerovým záznamem. Totéž platí i o řidičích jiných odbočujících vozidel, jejichž totožnost také správní orgány neměly jak zjistit.
39. Na vině žalobce nemůže ničeho změnit ani jeho poukaz na nesprávné nastavení světelné signalizace na předmětné křižovatce (chybějící tzv. vyklizovací šipka). Jakkoli může být tento závěr znaleckého posudku využit jako důvodný podnět k lepšímu nastavení světelné situace do budoucna, faktem zůstává, že žalobce měl ve vztahu k průjezdu křižovatkou – v daném místě, čase a dopravní situaci – jasně daná práva a povinnosti plynoucí mu ze zákona o silničním provozu, která nedodržel, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě.
40. Nedůvodné jsou i námitky směřující k nestandardnímu přístupu správních orgánů k osobě žalobce. Tato tvrzení žalobce jsou do značné míry subjektivní, a naopak z objektivně zachyceného obsahu správního spisu nevyplývá, že by byla nějakým způsobem zkrácena procesní práva žalobce. Žalovaný v rámci odvolacího přezkumu opakovaně zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení s pokyny k doplnění dokazování. Správní orgány se tak věcí zabývaly dostatečně a pečlivě.
41. Pokud žalobce namítal nesprávnost aplikace ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, pak žalobce vyjádřil toliko obecný nesouhlas podřazením svého jednání pod tuto skutkovou podstatu; adekvátně obecnosti této žalobní námitky lze konstatovat, že jednání žalobce tuto skutkovou podstatu naplnilo, jak to popsal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 19, druhý odstavec shora). Mimo to se nejeví, že by použití této právní normy mělo významný vliv na otázku viny žalobce a naplnění skutkové podstaty § 22 odst. 3 a § 125c odst. 1 písm. k), o něž v posuzované věci především šlo.

V. Závěr a náklady řízení

42. Závěrem soud konstatuje, že žádná z žalobních námitek nebyla důvodná; protože neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlídnout *ex officio*, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Z uvedených důvodů nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků řízení.

Poučení

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. října 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce